

תת"ע 10669/11/15 - מדינת ישראל נגד נידאל חאג' מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

09 מאי 2016

תת"ע 10669-11-15 מדינת ישראל נ' נידאל חאג' מוחמד

לפני כבוד השופט אורן בועז

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נידאל חאג' מוחמד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נאשד קאדרי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 12/10/14 הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב היה בתנועה (להלן - הדוח) עבירה לפי תקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

ביום 4/4/16 כפרהנאשם בעובדות כתב האישום והתיק נדחה לשמיעת ראיות.

ביום 3/5/16 נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד השוטר רפ"ק בן סימון רן, עורך הדוח, שהוגש וסומן ת/1.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשו תמונות שסומנו נ/1.

על פי גרסת המאשימה, ביום 22/2/15 בסמוך לשעה 16:37 נהג הנאשם ברכב מסוג מזדה מספר רישוי 50-836-71 בכביש 6 לכיוון צפון, בקילומטר 139.

השוטר שנהג בניידת סמויה הבחין ברכבו של הנאשם בשעה שזה עקף אותו כאשר הוא בנתיב השני משמאל והנאשם נוהג ברכב בנתיב הראשון משמאל, בעת העקיפה הבחין בנאשם, כשהוא מחזיק בידו הימנית טלפון נייד. בהמשך, נסע אחרי הנאשם ואותת לו לעצור בשול הדרך.

תגובת הנאשם שתועדה בת/1 הייתה " זה לא היה ביד זה היה בברך..."

מנגד טען הנאשם בישיבת ההקראה כי הוא זיהה את רכב השוטר כרכב משטרה סמוי בשל האורות המהבהבים, הוא כפר בעובדה שאחז בידו טלפון נייד ולדבריו הסיבה שנעצר וקיבל את הודעת הקנס הייתה בשל העובדה שנאמר לו ע"י השוטר "לי אתה לא נותן כבוד, גם עוקף שוטר במהירות מופרזת ומדבר בטלפון..."

יצוין עוד, כי הנאשם לא כפר בעובדה כי במועד האירוע היה בחזקתו טלפון נייד ולטענתו שוחח בטלפון באמצעות הדיבורית, תימוכין לגירסתו צרף 4 תמונות של מערכת הדיבורית ברכבו שתועדה את פרטי השיחה שלטענתו ביצע במועד האירוע נשוא כתב האישום. ללמד כי זו ההוכחה שלא היה צורך בהחזקת הטלפון בידו משיכל לדבר באמצעות הדיבורית (ראה נ/1).

בעדותו בבית המשפט טען כי לכל אורך נהיגתו ברכב הטלפון היה מונח מתחת לירכו הימנית.

בנוסף טען הנאשם כי אין זה מתקבל על הדעת כי בנסיעה מהירה בכביש 6, בעוד הוא עוקף את רכבו של השוטר כשהוא נוסע בנתיב הימני, יצליח השוטר להבחין בו כשהוא אוחז בידו הימנית מכשיר טלפון נייד.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד בת/1 את נסיבות ביצוע העבירה תוך שהוא מתייחס לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום, העד נהג ברכב משטרתי סמוי וצוין כי נסע במקביל לרכבו של הנאשם תוך יצירת קשר עין ישיר עימו וכשהנאשם עקפו, הבחין בו כשהוא אוחז בידו הימנית טלפון נייד.

2. עדותו של עד התביעה שתועדה בת/1 הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. לא הוצגה בפני כל ראיה שיש בה כדי לבסס הנחה כי השוטר טעה או לא דיבר אמת, בהעדר טענות של ממש כנגד הגינותו של השוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק, ובית המשפט יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ י-ם 2416/08 גלבע נגד מדינת ישראל).

4. נוכח הקרבה בין רכבו של השוטר שנסע בכביש במקביל לרכב הנאשם, בלא חסם או מכשול שיקשה על השוטר להבחין בדרך נהיגתו של הנאשם, לא מצאתי לנכון לקבל את טענתו של הנאשם כי הנסיעה בכביש מהיר לכשעצמה פגמה ביכולת ראיית הדברים מצד השוטר.

5. צפיתי בסרטון (במהלך הדיון) שהציג הנאשם באמצעות מכשיר הטלפון הנייד אותו צילם לאחר שנעצר ע"י השוטר, אין בסרטון כדי לתמוך בגרסת הנאשם, הסרטון מתעד את האירוע בעת כתיבת הודעת הדו"ח ת/1 ומסירתו לנאשם וזאת לאחר ביצועה של העבירה.

6. נ/1 המתעד את פרטי השיחה הנכנסת בדיבורית הרכב אינו סותר את העובדה כי בו זמנית יכל הנאשם לאחוז בטלפון בידו.

7. מאידך, גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין, הנאשם לא הביא כל תימוכין לגרסתו שהשוטר טעה או לא

אמר אמת ומדוע "התנכל" דווקא אליו?

8. בנוסף, מיקומו של הטלפון הנייד שהיה בחזקתו במהלך נהיגתו שינה את מיקומו 3 פעמים, בת/1 - " זה לא היה ביד זה היה בברך..." , בישיבת ההקראה ביום 4/4/16 - " כשאני נוהג אני שם את הטלפון לידי, בעדותו ביום 3/5/16 עמ' 7 ש' 8 - " **הנאשם יושב על הספסל ומדגים שהטלפון מתחת לירך ימין קבוע אין סכנה שיפול או שנראה את המסך של הטלפון...**"

רוצה לומר, השוני בגרסאות הנאשם לגבי מיקום הטלפון מחזקות את ראיות המאשימה.

9. אין חולק, כי עד התביעה הבחין בנאשם אוחז בידו הימנית את הטלפון הנייד ולא העיד כי ראה אותו משוחח, סעיף 28 (ב) לתקנות התעבורה אינו מחייב לצורך הרשעה בשימוש בטלפון נייד דיבור, אחיזה לכשעצמה בזמן הנהיגה מבססת את יסודות העבירה.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי את עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת

פרשת התביעה, הנני קובע כאמור כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ו, 09/05/2016 במעמד הנוכחים.

אורן בועז , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לנאשם נמסרה הודעת תשלום קנס על סך 1000 ₪ , בה יוחסה לו עבירה של שימוש בטלפון נייד בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.

לאחר ניהול הוכחות הורשע הנאשם בעבירה נשוא כתב האישום.

שעה שנאשם בוחר לנהל משפט הוכחות בעניינו, אין בית המשפט כבול לסכום הנקוב בתשלום הקנס, ע"פ (ירושלים) - **2452/08** פדרמן נגד מדינת ישראל.

לפיכך אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך של 1500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ליום 7/8/16.

עמוד 3

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ו, 09/05/2016 במעמד הנוכחים.

אורן בועז , שופט

הוקלד על ידי רחל אליעזר